

Publicerad 2008-12-12 18:56 av mappi

Cyckeln / Mitt motto

Den fyrkantiga lådan tickar och tickar.

Mitt finger sökte sig till en knapp,
en vit knapp som är fast satt på lådan
Jag gör min vackra röda cyckel redo,
redo för bruk,
redo för att fara iväg.

Tickandets rytm går snabbare,
sätter mig på sadeln
och cycklar iväg,
iväg över de vita avlånga strecken på marken.

Svänger vänster.
Varör glör alla,
varför glör alla på mig?
Jag cycklar och cycklar
medans fler och fler glör.
Deras ögon berättar för mig
att de tycker jag är konstig

Efter ett tag kom jag på det,
jag har ingen cyckel,
det är min fantasi spökar igen.
Min härliga värld.
Lite synd,
att cyckeln ligger
och skräpar där hemma

Huvudsaken är att jag har roligt,
vilket jag alltid har,
eftersom att barnet fortfarande är i hjärtat mitt,
dessutom är det där för att stanna,
tills en annan rund låda piper men endast en lång sorgsen signal.
alla borde vara lite mer barnsliga,
slutet av livet kan vara nära

Att vara barnslig är mitt motto,
mitt motto i livet,
med detta motto ska jag också överleva det.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren mappi med Poeter.se id #23849 innehar upphovsrätten